

Eitt ræst tjógv sum mettar 13-14 fólk

- Veðrurin, sum eg fletti seinasta mikukvöld og sum vá 124 pund, er undan ær av Syðradali á Streymoynni, og brundurin var úr Bø. Ærin hevur altíð havt stór lomb, og sjálv er hon størri enn flestu veðrar. Ærin hevur gjarna havt tvey lomb, og okkurt árið hava bæði veðurlombini vigað yvir 50 pund. Tá stóri veðrurin, sum nú er flettur, kom undan ærini, lembdi hon bara tað eina lambið, sigur Ásbjørn Kjærbo í Skopun

Vilmund Jacobsen

Seinasta mikukvöld fletti Ásbjørn Svein Kjærbo í Skopun 10 veðrar, harav fleiri vóru rættiliga stórir. Hin størsti veðrurin hjá honum vigaði ikki minni enn 124 pund, og hin næst størsti vigaði 95 pund, báðir veturgamlir.

Men, hetta eru ikki teir einastu stóru veðrarnir hjá skopuninginum í ár. Fyri stívliga 14 døgum síðan fletti hann eisini ein veturgamlan veðr, sum vigaði 94 pund.

So, hetta eru rættiliga stórir seyðir, má sigast.

Óvæntað vekt

- Eg væntaði ikki, at veðrurin fór at viga so nógv, sum hann gjørdi. Men, hetta var eisini ein óvanliga stórus seyður sum lamb. Í fjør heyst metti eg, at vektin helst hevði ligið millum 62

og 65 pund, um hann hevði verið flettur tá. At hann fór at tvífalda sína vekt eftir einum ári, hevði eg ikki væntað.

Ásbjørn Kjærbo vísir á, at ærin, sum stóri veðrurin er undan, er frá bóndanum, Thorvaldi Lützen á Syðradali á Streymoynni.

- Henda ærin, sum nú fer undir tíggjunda árið, hevur altíð havt stór lomb. Sjálv er hon størri enn flestu veðrar. Ærin hevur gjarna havt tvey lomb, og okkurt árið hava bæði veðurlombini vigað yvir 50 pund. Tá stóri veðrurin, sum nú er flettur, kom undan ærini, lembdi hon bara tað eina lambið.

Ásbjørn veit annars at siga, at ærin fekk fyrsta gimurlambið í lembingini í vár.

- Brundurin var frá Gutta Guttessen úr Bø. Hetta var ein ógvuliga vakur

brundur, men tíverri var eg so óheppin at missa hann, tá hann fekk høvuðssótt og doyði.

Veðrarnir, sum Ásbjørn fletti sein-

asta mikukvöld, hava gingið á eini trøð beint norðan fyri bygdina í Skopun.

- Eitt er, at genini hava nógv at siga. Tað er eingin ivi um tað. Annað er, at skal veturgamal seyður gerast so tungur, skal hann hava seyðafóður hvønn dag, og tað hava hesir stóru veðrarnir fingið.

Ásbjørn ásannar tó, at til ber ikki at geva øllum heimaseyðinum seyðafóður, tí tað hevði verið alt ov kostnaðarmikið.

- Tað er eingin loyna, at eg havi lagt meg eftir at hava stóra seyðarasu, og soleiðis havi eg eisini leitað mæð eftir stórum seyði.

Ov stór at turka

Ásbjørn Kjærbo sigur, at hann áður hevur havt veturgamlan veðr, sum

vigaði 115 pund, og onkur hevur vigað 114 og 112 pund.

- Eg plagi at ræsa alt, sum vanliga verður brúkt til ræst kjøt, eitt nú háls og ryggjastykki. Bógvarnir verða turkaðir, men tjógvini eru ov stór til at turka. Skulu tjógvini turkast, tekur tað tveir vetrar. Eg plagi at ræsa tjógvini, og hetta er heilt einastandandi góður døgurði. Eitt slíkt tjógv er nóg mikið til eini 13-14 fólk á jolum ella á nýggjárinum. Jú, hetta er ein ógvuliga góð máltíð, leggur hann aftrat.

Rivini verða turkað. Viðhvørt eru tey kanska heldur feit, men tey kunnu eisini vera rættiliga kjøtrík.

- Tú sært eisini rættiliga feitar síður á seyði, sum vigar nógv minni enn hesir, sum eg fletti mikudagin, sigur skopuningurin, Ásbjørn Kjærbo.